

DRAINÄŒEVI DANI 2010 - Trbunje&Blace

Autor Ljuba
Saturday, 22 May 2010
Poslednji put aÄ¼urirano Saturday, 22 May 2010

Draincevi Susreti 2010 20.05.2010. godine u Trbunju i u Kulturnom centru *DRAINAC* u Blacu održani su susreti pesnika (koje su organizovale biblioteke iz Prokuplja i Blaca koje nose ime Rade Drainac, a pridružio im se uÄ¼em kruÄ¼evaÄ¼kih pesnika i Kulturni centar KruÄ¼evac) u okviru manifestacije *DRAINÄŒEVI KNJIÄ¼EVNI SUSRETI 2010* - 41-e po redu.

Na susretima su se predstavili pesnici (ovim redom): Ä¼ RaÄ¼ja Popov, Zoran VuÄ¼iÄ¼, Momir DragiÄ¼eviÄ¼, Dane StojiljkoviÄ¼, Miloje DonÄ¼iÄ¼, Gordana BoranijaÄ¼eviÄ¼, Ljubodrag ObradoviÄ¼, Miljojko MilojeviÄ¼, Bratislav MilanoviÄ¼, Veljko Stambolija, NebojÄ¼ja LapÄ¼eviÄ¼, Dragan BorisavljeviÄ¼, Miroslav Cera MihajloviÄ¼. Pesme Radeta Drainca govorio je njegov rođak Vita JovanoviÄ¼, a medijator programa je bio Dragan OgnjanoviÄ¼.

ProÄ¼itajte pesme pisaca koji su govorili na susretimaÄ¼ (neke su izgovorene na susretima, neke nisu) pogledajteÄ¼ fotografije i pomisliÄ¼tete kao i mi koji smo bili na licu mesta,Ä¼ predivno veÄ¼e!!!

POGLEDAJTE GALERIJU SLIKA
DRAINÄŒEVI DANI - 20.05.2010 - Trbunje & Blace

NIRVANA

Ä¼ umne noÄ¼ti ko javori sinji
Tamom grobnom leÄ¼e mi na dlanu
Bolestan sam mnogo... mnogo!
Jedinu zvezdu u ovoj pustinji
Vidim svoju ranu.

Pritisla me stidna Ä¼alost
ko olovna ploÄ¼a.
Nigde jedan vedar dan!
Slomila me tuÄ¼na malaksalost
na ljubav, Ä¼ivot i san.

Hteo bih samo
u rodni kraj da odem Ä¼to pre
i da umrem tamo,
zaboravljajuÄ¼ti sve.

A kad me na dasci
put groblja ponesu volujska kola,
kao nekad u mladosti,
nada mnom da zaplaÄ¼u od istinskog bola
bele breze, tuÄ¼ne od starosti.

To su zadnji snovi
u noÄ¼tima Ä¼umnim ko javori sinji,
otvoreni kao rane,
koje u ovoj pustinji
gnojem kaplju poslednje dane.

(C) Rade Drainac

D'ÑEÐ°Ñ,D,Ñ•D»D°D² D . ÐœÐ,D»D°D½D¼D²D,Ñ

DŸD~D¡DœD•D~D—DŸD D•D¡DçD•D D•D'Ð£D"Ð£D·D•DžD¡DçD~

Đ—Đ°Đ»ĐĐŃ†Đ,Ń,Đ, ŃĐĐ°Đ½Ńf-
Đ½Đ,Đ°Đ°Đ° Ń°Đ°Đ°.

Đ°Ń•ĐđŃfĐ½Đ,Ń,Đ, ĐŃĐĐŃ™ĐĐ
Đ½Đ,Ń°ĐĐ Ń...Ń,ĐĐĐĐ¼ Đ½Đ,Đ°ĐĐ¼:
Đ•Đ° Đ²ĐĐŃ•ĐĐŃ™ĐĐ,
Đ½Đ°ŃĐĐ¼Đ° Đ½ĐĐĐ½Đ°Đ²Đ,Đ°ĐĐ¼.

Đ°ĐĐĐ°Đ°

Đ°ŃfĐĐ¼ Đ°ŃĐĐ°Ń•Đ½Đ°,
Đ¼Đ±Đ°Ń°Ń°Đ°Đ½Đ° Đ•Đ»Đ°Ń,Đ¼Đ¼,
Đ±Đ°Ń° Ń•Đ, Đ»ĐĐĐđĐ°,
Đ±Đ°Ń° Ń•Đ, Ń°Đ°Ń•Đ½Đ°,
Đ½ĐĐĐ±Đ¼Đ¼ Đ°Đ¼Ń•ĐĐ.

Đ°Đ° Đ½Đ,Ń•Đ°Đ¼ Đ°Đ,Đ²,
Đ¼Đ Đ»Đ¼Đ²Đ°Đ¼ Ń°Đ°Đ¼ Ń,ĐĐ.
Đ°ĐĐŃ,Đ°ŃĐ Ń°ĐĐ Đ°ŃĐĐ,Đ²,
Â ŃfĐđĐ°Đ»Đ,Đ¼ Đ¼ĐĐ.

Đ° Ń•Đ°Đ° Đ¼Đ, ĐđŃĐŃ•Ń,Đ, Đ³Đ¼ŃĐĐ.
Đ° Ń•Đ°Đ° Đ¼ĐĐ Đ²ĐĐŃ,ŃĐĐ, Đ½Đ¼Ń•ĐĐ.
Đ•Đ»Đ, Đ½ĐĐŃ»ĐĐ Đ•Đ°ĐđĐĐ²Đ°Ń,Đ,
Đ¼Đ¼Ń°Đ° Đ°ŃfŃ°Đ°,
Đ½ĐĐŃ»ĐĐŃ° Đ°Đ¼Đ»ĐĐŃ,ĐĐŃ,Đ,
Đ¼ĐĐĐ½Đ, Đ°Đ¼Đ»ĐĐ.

Đ°ŃfĐĐ¼ Đ°ŃĐĐ°Ń•Đ½Đ°,
Đ°ĐĐ²Đ¼Ń°Đ°Đ¼ Đ•Đ»Đ°Ń,Đ½Đ°,
Đ°Đ,Đ²Đ½Đ° Ń,Đ, Đ¼Đ°Ń°Đ½Đ°.
Đ•Đ»Đ, Đ°ŃĐŃfĐ³Đ, Đ¼Đ»Đ°Đ°Đ,Ń,
Ń•Đ°Đ° Ń,Đ, Đ°Đ¼Ń•Ńf Ń†ĐĐŃ°Ń™Đ°
Đ, Đ¼Đ,Đ»ŃfŃ°ĐĐ Đ¼Ń†Đ.

Đ° Đ¼ĐĐĐ½Đ, Ń•Đ, ŃĐĐĐĐ°Đ»Đ°,
Đ,Ń•Ń,Đ¼ Ń°Ń,Đ¼ đđĐĐ²Đ°Ń°
Ń,Đ¼Đ¼ Đ¼Đ»Đ°Đ°Đ,ŃŃf.
Đ° Ń°Đ° ŃfŃĐĐ°Đ°Đ,ŃŃf
ĐđĐĐŃ•Đ¼Ńf Đ,Đ. Ń•Đ½Đ¼Đ²Đ°.
ĐđĐ°Đ¼Đ¼ Đ°Đ¼ĐđĐ»Đ¼Đ²Đ,
Đ°Đ° Đ¼Đ,Đ»ŃfŃ°ĐĐ¼ Đ°ŃfĐ³Ńf.
ĐđĐ°Đ¼Đ¼ Đ°Đ¼Đ•Đ²Đ¼Đ»Đ,
Đ°Đ° Đ»ŃfŃ,Đ°Đ¼ Ńf Đ»ŃfĐ³Ńf
Đ,Ń•Đ°ŃĐĐ,Ń†Đ°Đ²ĐĐ Ń,Đ, Đ¼Đ°Ń°Ń,ĐĐ.

Đ°ŃfĐĐ¼ Đ°ŃĐĐ°Ń•Đ½Đ°,
Đ°ĐĐ²Đ¼Ń°Đ°Đ¼ Đ•Đ»Đ°Ń,Đ½Đ°,
Đ±Đ°Ń° Ń•Đ, Đ»ĐĐĐđĐ°,
Đ±Đ°Ń° Ń•Đ, Ń°Đ°Ń•Đ½Đ°,
Đ½Đ° Đ½ĐĐĐ±Ńf Đ•Đ°Đ½Đ¼Ń•Đ°.

Đ°ŃfĐ±Đ¼Đ°ŃĐĐ°Đ³ ĐžĐ±ŃĐĐ°Đ°Đ¼Đ²Đ,Ń

Đ°Đ°Đ½ĐĐ đđŃ,Đ¼Ń°Đ,Ń™Đ°Đ¼Đ²Đ,Ń

Đ°ĐžĐ»Đ•ĐšĐž ĐšĐ Đ•Đ° Đ°ĐžĐ»Đ•Đ—Đ°

ĐœĐ¼Ń° Đ¼Ń,Đ°Ń†
Ń•ĐĐĐ°Đ, Đ½Đ° Đ°ŃfŃ»Đ½Đ¼Đ¼ ĐđŃĐĐ³Ńf
ŃfĐ²ĐĐŃ†ĐĐ
Đ¼Đ°Ń°Đ°Đ° Đ½ĐĐ đđĐ°Đ»Đ, Đ»Đ°Đ¼ĐđđŃf
Ńf Đ°ŃfŃ°Đ½Đ, Ń•ĐđŃĐĐĐ¼Đ° Đ²ĐĐŃ†ĐĐŃŃf

Ńf Đ¼Ń€Đ°ĐŃf

Đ¼Đ¾Ń~ Đ¾Ń,Đ°Ń† ŃfĐ¼Đ¾Ń€Đ°Đ½
Ń•ĐμĐ'Đ, Đ½Đ° Đ°ŃfŃ»Đ½Đ¾Đ¼ Đ¿Ń€Đ°ĐŃf
Ń€Đ°Đ°Đ,ŃŃŃf Đ¿Đ,Ń~Đμ
Ń†Đ,Đ¾Đ°Ń€ĐμŃ,Ńf Đ¿Đ°Đ»Đ,
Đ¼Đ¾Ń~Đ° Đ¼Đ°Ń~Đ°Đ° Đ¼Ńf Đ¿Ń€Đ,Đ»Đ°Đ-Đ,
Ń•ĐμĐ'Đ° Ń~ĐμĐ'Đ°Đ½ Ń•Ń,ĐμĐ¿ĐμĐ½Đ,Đ° Đ½Đ,Đ¶Đμ

Ń†Đ°Ń•Đ¾Đ²Đ, Đ¿Ń€Đ¾Đ»Đ°Đ-Đμ
Đ¾Đ¾Đ'Đ,Đ½Đμ Đ'Đ¾Đ»Đ°Đ-Đμ
Ń†ĐμŃ,Đ,Ń€Đ, Đ¾Đ°Đ° Đ¾Đ»ĐμĐ'Đ°ŃŃf Đ'Đ,Đ¼

Đ¾Ń,Đ°Ń† Ń€ĐμŃ†Đμ:
Ń•ŃfŃ,Ń€Đ° Đ¼Đμ Ń†ĐμĐ°Đ° ŃšĐ,Đ²Đ° Ńf Đ'Đ¾Đ»Đ¾Đ²Đμ
Đ¼ĐμŃ•ĐμŃ† Ń~Đμ Ń•Đ°Đ'Đ° Ń• ŃšĐ,Đ¼
Đ°Đ°Đ' Đ±Đ, Ń•Đ°Đ¼Đ¾ ĐžĐ½ Đ¿Đ,Ń•Đ°Đ¾
Đ¼Đ°Ń~Đ°Đ° Ń€ĐμŃ†Đμ: Đ'Đ° Ń•Đ°Đ,Đ½ĐμĐ¼Đ¾ Đ±Ń€Đ,Đ¾Đμ
Đ±Đ,Đ¾ Đ±Đ, Đ'Đ¾Đ±Đ°Ń€ Ń•Đ,Đ½

Ń†Đ,Đ¾Đ°Ń€ĐμŃ,Đ° Đ¾Đ'Đμ Ńf Đ'Đ,Đ¼
Ń†Ń€Đ²ĐμĐ½Đ° Ń,Ń€Đ°Đ°Đ° Đ¿Đ¾Đ»ĐμŃ,Đμ Ń•Đ° ŃšĐ,Đ¼
Ń,Ń€ĐμĐ½ŃfŃ,Đ°Đ° Đ¾Đ±ĐμĐ»ĐμĐ¶Đ, Đ'Đ°Đ½
Đ¼Đ¾Ń~ Đ¾Ń,Đ°Ń† Đ, Đ¼Đ°Ń~Đ°Đ° ŃfĐ¼Đ¾Ń€Đ½Đ, Đ»ĐμĐ¶Đμ
Ń~ĐμĐ'Đ°Đ½ Đ°Ń€Đ°Ń~ ĐŃ€ŃfĐ¾Đ¾Đ³

Đ¿Đ¾Đ»Đ°Đ°Đ¾
Đ°Ń€Đ¾Đ• Đ¿Ń€Đ¾Đ-Đ¾Ń€ Đ¼ĐμŃ•ĐμŃ† Ńf Ń•Đ¾Đ±Ńf ŃfĐ»Đ°Đ-Đ,
Đ°Đ°Ń•Đ½Đ¾
Ńf Ń•Ń,Đ°Ń€Đμ Đ'Đ°Đ½Đμ Ń•Đ°Đ½ Đ'Đ¾Đ»Đ°Đ-Đ,

Đ°Đ°Đ½Đμ Đ¿Ń,Đ¾Ń~Đ,Ń™Đ°Đ¾Đ²Đ,Ń»

Đ°Đ°Đ½Đμ Đ¿Ń,Ń~Đ,Ń™Đ°Đ¾Đ²Đ,Ń» Đ¿Ń€ĐμĐ' Ń•Đ¿Đ¾Đ¼ĐμĐ½Đ,Đ°Đ¾Đ¼ Đ Đ°Đ'ĐμŃ,Ńf Đ°Ń€Đ°Đ½Ń†Ńf Ńf Đ¿Ń€Đ.

Momir DragiÄševiÄš

BAÄ ME BRIGA

Jutros mi je u Äjkoli
Ceduljica stigla
Ne voli me Tanja
BaÄi me za to briga

U razredu bura
PraÄjina se digla
Svi ÄjapuÄšu na moj raÄ•un
BaÄi me za to briga

Ä ta zamiÄlja Tanja
Ko joj uÄji Äjmirgla
Neka fura sa NidÄ¾om
BaÄi me za to briga

OseÄšam se glupo
Hladan sam ko cigla
ZavoleÄšu KaÄšu
Za Tanju me nije briga

(C) Momir DragiÄševiÄš Moma

SEKVENCA SA MERILIN MONRO

Lako je, iz potaje posmatrati je,
obasjanu boćnim svetlima,
crvenim, belim i plavim,
dok trepere Å¼ice bend¼o gitare,
kao tonovi vla¼nog neba,
kao nabori vla¼ne postelje,
iz koje izranja potpuno naga...

Prelepe dojke, dugi prsti
prolaze kroz kosu, klize niz vrat
i bedra, (usnimljen krupni plan
skoro antićke lepote),
u samome dnu stomaka smeđe kovrd¼e,
medju njima kao izvor svetluca "Kristal",
jebeno dobar Å¼ampanjac. (.. .Rez).

Lako je, iz potaje posmatrati je,
ako se poput intrmeća grickanja semenki,
Å¼uje tihi ritual jezika mućkaraca,
Å¼ koji su ljubavima
toliko opsednuti.

(C) Nebojća Lapćević

Vita Jovanović - Drainćev rođak govori jednu od Drainćevih pesama

RODNI BREG

Na peskovitoj padini njiću se tuje;
Pod njima bujni mravinjaci.
ÅĀesto, ovuda, nećujni koraci
Gluvih noćti do kolena gaze.
A koji put, kad dunu oluje,
Zelenom dolinom, sve do planinskog Å¼dreća,
Glas neke kobne ptice zoru pomraćuje.

Neki krupan crveni cvet
Raste ispod mrkih senika,
Kao kandila Å¼umskom bogu.
Sa toga sam brega, davno, odlutao u svet,
Te ne znam da li joć u kojoj brezi Å¼ivi slika
Mog prozeblog detinjstva,
Svetaćkih i bosih nogu?...

(C) Rodni Breg

Raća Popov

MOJA DUÅ A

Moja duća je staro vino bez pretakanja
komad bajatog hleba gutanog bez Å¼vakanja
Moja duća je svoj sopstveni vrug krvopija
Sama sobom narcisoidno se opija

Moja je duća mećina stara na Å¼inama
Komad hleba na milost crnim ptićurinama
Ona ni ne slutiti sve tajne smićljene groćnje
Po mećunardnom domaćem redu voćnje

Ponekad ne znam da li duĀja ta je i moja
Da li jeste numerisana il' je bez broja
Samerljivo li je Āita daje a Āita uzima
Nit' znam koliki prostor ona zauzima

MoĀe li je ikoji silnik srpkom popiti
I kakvim Āte se bunilom on opiti

(C) RaĀja Popov
27. februar 2003

Zoran VuĀiĀt

Miloje DonĀiĀt

DRAINAC

Za vratom ti mraĀne sluĀbe, krpelji i crvi
Kroz Āig grobni crni se Toplica
To je zato Āto si po svodu zvezdanom udarao prvi.
U kavezu istom peva ptica u oku ubica.

Na horizontu ameba u crnom luku spoj
Ākolsko zvono, pernica, akademska deĀaci
Fosforne Ājume, prazna barka, piĀitaljka i stroj
Kartonska gradjevina, krik i posmrtni ostaci.

U kutiji praznoj tuku se odela
Naspram svih opela, gori tvoja glava
Kroz ledeni mesec gledaju se tvoja Āela
Jedan zvuk si za veĀne tonove, Galaksija spava.

(C) Miloje DonĀiĀt

Gordana BoranijaĀjeviĀt

U SUSRET ĀEUDU

SaleĀtu me
Poruke snovne:
Lirske, a olovne...
ReĀi onosvete
Ā to u Ājumi moĀdanoj
ZamreĀe, zakorove...

Brdo Āuda
ĀEudo
- piĀje Vasilije ĀEudotvorac
Porukonosac
BoĀji glasonosac
ĀEudorodac!

Verujem u slovo:
Iz Ātamparije viĀjnje
Slovno slovo
- Lanovo, bolovno...
Verujem u onostrane glasove:
Na bujici dnevnoj, gnevnoj

- od tembrena srebra
- son-orne splavove.

(C) Gordana BoranijaÄ;eviÄ†

Miljojko MilojeviÄ† - Bile

â€œ ETO ,TO SAM JA ! â€œ

Svet pustoÄ;je zli faÄ;isti ljuti,
Nemanjina prva Ä¾upa stara
Grca, pati, pod biÄ•em Tatara.
Ä um Toplice vale krvi sluti,

Al Ustanak ugasiti neÄ†e...
Za rafale s Gavranove kose
Niko ne zna sta taÄ•no donose:
Il Slobodu, il nesreÄ†e veÄ†e.

A Drainac, slavni pesnik sedi,
Sa ropstvom se nipoÄ;to ne miri,
Partizane i Ä•etnike miri,
Al ne vredi, al ne vredi...

PoÄ;ten pesnik istinu ne krije,
O izdaji „Crne dane,, piÄ;je:
Od vojvode, zle svrzimantije-
Od pop- Mike ne moÄ¾e da diÄ;je.

Vojvoda mu panaiju sprema,
Kaverna mu bolna pluÄ†a dubi,
JoÄ; Trbunje iz sveg srca ljubi,
Al mu mesta u Toplici nema.

Zalud tragaÄ; po ledenoj buri
Zalud pitaÄ; kobna crna trojko
Gde je pesnik Drainac Radojko.
On veÄ† kriÄ;om za Beograd Ä¾uri

Izgnaniku s roÄ•enog ognjiÄ;ta,
Ni ampule ni pilule razne
Nisu mogle da pomognu niÄ;ta:
Klonule su „ruke veÄ•no prazne,,.

Beogradom bestija tortura
Na sahrani - ciniÄ•noj paradi,
Krst mu nosi nediÄ†evac mladi!
JoÄ; se Raka u grobu pretura.

PutujuÄ†i kroz tamno bespuÄ†e
Zapisao je o sebi Ä;ta zna:
„I tigar i ovca- eto, to sam ja!,,
MoÄ†, let, uzlet i gorko klonuÄ†e..

Pesme piÄ;ju i stranci i naÄ;ji,
Ali barda, poetu bez premca,
JoÄ; niÄ•ija lira ne nadmaÄ;ji,
Ni zaseni Zmaja sa Jastrepca!

Sledbenici po duhu i peru,
O pesniku, o strasnom boemu,
O Drincu Ä•asnom proleteru,

NapiĀjite najlepĀju poemu.

Dok nam duĀjman i ludi i hudi
Rog za sveĀtu na batini nudi,
Darujte je ojaĀ’enom rodu
Boj da poĀ’ne za zlatnu Slobodu.

(C) Miljojko MilojeviĀ† - Bile

Bratislav MilanoviĀ†

Veljko Stambolija

Dragan BorisavljeviĀ†

Đ°đ°đđ˘đœđ°đ°đ˘

ĐžđđŃēđ¾đŃ•ŃŃ,đ Ń•đμŃ•ŃŃ,Ńēđ¾đ đ¼đ¾đŃ˘đ° đ˘Ńēđ°đ³đ° đ Ń†Ńēđ½đ°
đ˘Ń,đ¾đ đ˘ŃēŃ...Ń,đμ đ¼đ¾đ ŃēŃfđ°đμ Ń•Ńfđ²đμ đ, đđŃēŃ•Ń,đ,
đ˘đ¾đ° đ†Ńēđ½đ° đ đ¾đđ,Ń, đ đ.đ»đ°Ń,đ½đ° đ.Ńēđ½đ°
đšŃēđ¾đđ. đđđ,Ń•đ¾đμđ½đ° Ń•đ»đ°đ†Ńf Ńf Ń•đ¾đ½đμŃ, Ń†đ²ŃēŃ•Ń,đ,

đ˘đ»đ°đ†đμđ½đ đ½đμđ° Ń˘đμ đ¾đđ½đ°Ń˘ Ń,Ńēđμđ½đ đ°đ°đ’ đđŃēđμŃ˘đ¾đŃ•đ¼đ¾đ đđŃēđ°đ³
đžđ²đ¾đ³ đ˘Ńēđμđ²đ½đ¾đ³ Ń...Ńēđ°đ¼đ° đ½đ¾đŃ•đμŃ˘ đ°Ńēđ°Ń•đ½đ, Ń•đ°đ³
đ˘đμđ. ŃēŃfđ°đμ đ, đ˘đ°Ńē Ń•Ńfđ.đμ Ń•đ½đμđ½đμ
đšđ¾đŃ˘Ńf đ đ,Ńēđ½Ńf Ń,Ńēđ°Ń˘đ½đ¾đ đ±đ¾đ» đ²đ°Ń•đμŃ™đμđ½đμ

đœđμđ° Ńēđ đ˘đ°Ńšđμđ¼ đ½đ°Ń˘đ đ¼ đ¾đđ˘Ń•đμŃ†đμđ½đμ đ³đ»đ°đ²đμ
đđ²đμđ³ đđŃēđ±Ń™đ° Ńēđμđ đ¾đ¼ đ, đ°Ńēđ¾đ. đ²đμđ°đ¾đ²đμ
đ•đ°Ń˘đ¾đŃ•đμ Ń•đ¼đ,Ńēđ°Ń˘ đ½đ° đ½đμ đ²Ńēđ°Ń,Ńf

đ˘đμŃ˘ đ½đ° đ°đ¾đŃ†Ńf đ¾đŃ˘Ń,Ńēđ¾đ¼ đ³đ’đμ đ˘ŃfŃ... Ń†đđ,Ń•Ń,đ, Ń•đ»đ°đ²đμ
đ• Ń,đμđ»Ńf đ,đ¼ Ń,Ńēđ¾đŃ˘đ½đ¾đ¼ Ń•đ²đμ đ»đμđ°đ¾đ²đμ
đŸđ»đ°Ń˘đ°đ¾đ¾đ Ń˘đ¾đ˘ Ńf Ń•Ńfđ²đ¾đ¼ đ.đ»đ°Ń,Ńf

đ˘Ńēđ°đ³đ°đ½đ đ˘đ¾đŃēđ,Ń•đ°đ²Ń™đμđ²đ,Ń˘

Miroslav Cera MihajloviĀ†

Miroslav Cera MihailoviĀ†, viĀjestruko nagradjavani srpski pesnik, stanovnik Vranja u kome zaradjuje za Āvivot kao urednik, objavio je knjigu satiriĀ’ne poezije â€ŽSliĀ’ice iz Lipsandrijeâ€œ sa podnaslovom â€žposkoĀ’ice i brzalice, bez Ā’ica bez trzal sam i ilustrovao. AforistiĀ’ar Aleksandar Baljak o ovoj knjizi kaĀ’e:â€œ...OslanjajuĀ’i se na najbolju tradiciju srpskog satiriĀ’no pesniĀjtva, na proverene rime i deseterce, Miroslav Cera MihailoviĀ† u â€ŽSliĀ’icama iz Lipsandrijeâ€œ opevava događaje, lju druĀjtvo, podsmevajuĀ’i se taman toliko da i Ā’itaocu bude smeĀ’ino, a nedovoljno da se iko naljuti. Ovu knjigu izvesnom setom boji deo posveĀ’ten konkretnim ljudima, prijateljima, i podiĀ’e je na sentimentalni nivo, topao, boemski i raskoĀ’ino vrcav...

đ˘Ńēđ°đ³đ°đ½đ đžđšŃšđ°đ½đ¾đ²đ,Ń˘

Ā UMA

U Ājumu kad odĀjetao
stope mu nestale,
kĀ’o po oblaku da je hodao,
viĀje se nije vratio.

Magla se jutrom ĀeĀljala
hrastu na kroĀjnji visokoj,
sunce se u nju utopilo

kad kÁ' o u zemlju je propao.

Prhnula kreja sa kruÁjke,
na uraslom laz u muk á€
zvezdu je neku pratio
Ájto nije imala put.

(C) Dragan OgnjanoviÁ†

OÁ RADETU DRAINCU

Rade Drainac

Rade Drainac rodio se kao Radojko JovanoviÁ† 4./26/ avgusta 1899.god. u Trbnju kod Blaca.Osnovnu Ájkolu zavrÁjio je u Blacu a 1911. upisuje se u gimnaziju u KruÁjvcu u kojoj - do poÁetka Prvog svetskog rata, zavrÁjava tri razreda.Godine 1914. veÁ† je na frontu,sa svojom vojskom,a 1915. povlaÁi se preko Kosova i Metohije do Skadra i LjeÁja i stiÁ¾e u San Djovani.

U zemlju se vraÁ†a 1918.godine, nastavlja Ájkolovanje,a prekida ga posle Ájestog razreda.VeÁ† 1919.god, objavljuje poeziju u Áasopisu "Epoha".Zbirka stihova "Modri smeh"izlazi u Beogradu 1920.sa potpisom Rad.JovanoviÁ†. 1922.pokreÁ†e Áasopis "Hipnos" i objavljuje program Hipnizma - prvi put potpisuje se kao Rade Drainac.U ediciji Hipnosa objavljuje knjige stihova "Voz odlazi".Potom objavljuje niz zbirki pesama sve do poslednje "Dah zemlje" objavljene 1940.god.

Voleo je da putuje:1927.i 1929.bio je u Francuskoj,1931. u Firenci,a 1932. u Bugarskoj. Mobilisan je 1941, a posle sloma jugoslovenske vojske zlopaÁ†enja i kraÁ†eg lutanja vraÁ†a se u zaviÁaj ,u Toplicu.Vreme provedeno u ratnoj Toplici opisao je u posthumno objavljenoj knjizi "Crni dani".Oboleo je od tuberkuloze -tada pesniÁke boljke i kratko se leÁio u sanatorijumu na Ozrenu.Odatle je prebaÁen u Beograd, gde je umro 1.maja 1943.godine.U rubrici mesto stanovanja ostalo je zapisano-"bez ulice i broja stana",a u rubrici najbliÁi srodnici -nije bilo srodnika na sahrani.

Pedesetih godina vraÁ†a se ,konaÁno i pesnik Rade Drainac u zaviÁaj,kada se u Prokuplju osniva knjiÁevno druÁitvo "Rade Drainac"lzdavaÁka kuÁ†a "Prosveta" 1960.godine objavljuje knjigu pesama Rada Drainca sa predgovorom S.RaiÁkoviÁ†a i svrstava ga medju znaÁajnije srpske knjiÁevnike izmedju dva svetska rata.U Prokuplju,poÁev od 1966.organizuje se tradicionalna manifestacija "DrainÁevi dani" i dodeljuje se pesniÁka nagrada koja nosi DrainÁevo ime..

Rade Drainac

Pesnik,apaÁi i profet,
Don Kihot,poroÁni ljubavnik i stihotvorac kakvog ova zemlja Áula nije,
Karnevalski princ,vagabunda oko Áije glave petrolejska lampa sja:
Eto to sam ja!

Pijanac,kockar,ali i neÁ¾an brat,
Prijatelj Ájto u srcu Áuva Orionska SazveÁ¾dja,
Slabi igraÁ na konopcu morala,ali zato izvrstan ironiÁar i pljuvaÁ,
Na stolu kao supa ljubav je moja sva:
Eto to sam ja!

Neprijatelj Akademija,Crkava i Muzeja,
Pobornik trgova i pisoara,
Dirigent telegrafskih Á¼ica iznad bolnica i bordela,
U hajduÁkom liku sa lavovska oka dva:
Eto to sam ja!

Tigar i ovca,
Á½ongler Ájto noÁ¾em u srce gadja,
Rapsod kome domovina na Áelo nije udarila prosvetni Á¼ig,
Pesnik krvave istine i Áovekovog prava,
Upamtite:
To sam ja!

Intermeco

Ja kaÅ¾em san,
Vi kaÅ¾ete sloboda;
Jedno i drugo je Tihi okean
I pena iza parobroda.

Samo hlebovi na svetu
Ne kriju lice iza paravana;
sve drugo je - ptice u letu
I liÅ¡te sa grana .

Pismo

Å½iv sam i zdrav,
Samo stanujem visoko.
Kroz krov stakleno oko
Gleda na Dunav.

Voda je pepeljasto - siva,
U podne od oblaka polilej,
U suton ladja se u vrbak skriva
Å to iz Bakua za Nirnberg nosi petrolej.

InaÅve...jesenje boje u spektru dana,
A uveÅve krupna,zvezdana slova:
NoÅt je kao rana,
NoÅt je Ana Pavlova.

Koji put okno zatresu kiÅje
Kao bezbroj Å¾utih leptira,
Tad na krovu dÅ¾in neki poÅve da diÅje
I oluja na oluku zasniva.

Glavno je da sam Å½iv i zdrav,
Mada stanujem visoko.
Samo jedno: ko reÅve da je Dunav plav
Kao kravlje oko?....

KiÅina ptica

Sve Åito se danima i noÅtima u me utkiva i slaÅve,
Å to koÅjavom struji kroz krvotok i pore,
Ne bi moglo ni onda da se iskaÅve,
Taman da svu duÅiu iznesem iznad gore,
Na suÅjenje...
I tad bi neko vrenje,
MoÅda vetrova ili svetlosti,
Prostrujalo mnome kao Åuborenje
I jezivo bi,ogoljene,na zemlji zaÅkripale moje kosti.

O kada bi bilo moguÅtno pokupiti sva komadanja
Iza zaboravljenih koraka
I do Sirijusa,visoko,napraviti Åoveka od sanja,
Bila bi to ÅudoviÅina kiÅina ptica
Å to leti ispred oblaka,
Ukleta i sama.

****

Koga ja ovde traÅim,

I zbog Ä•ega dodjoh ovamo?
Vazda je Ä•ovek na svetu sam.
Kao u kraju drevnih ruÄjevina
Detinjstvo mi blista kao hram.

No i ono me danas vredja,
Kada se niÄ•emu ne nadam boljem
Uprtio sam djavola na ledja,
s kojim se neprestano koljem.

TeÄjko sam se umorio od Ä¾ivota
I klonuo od neke patnje iznenadne
Kao suncokret iza plota.
Ali svaka noÄt koja padne
Iz neznanih daljina,
Zasvetli na mojim dlanovima
Kao lice harlekina.

I sumnje me tad omame kao greh,
Te poverujem da je na svetu i najveÄta zbilja
Samo jedan prezrivi smeh.

(C) Rade Drainac